

РЕШЕНИЕ

№ 3121

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **3246** по описа за **2014** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. И. Х. против решение от 17.01.2014 г., постановено по НАХД № 510/2013 г. на СРС, наказателно отделение, 12 с-в. Със същото е потвърден електронен фиш серия К № 0393978/22.11.2011 г. на Столичната дирекция на вътрешните работи, с който на Х. И. Х. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК, по съображения, подробно изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

С решение от 17.01.2014 г., постановено по НАХД № 510/2013 г. на СРС, наказателно отделение, 12 с-в е потвърден електронен фиш серия К № 0393978/22.11.2011 г. на Столичната дирекция на вътрешните работи, с който на Х. И. Х. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 22.11.2012 г. в 08.36 ч. в [населено място] на ул. „35” срещу автокъща „М.”, в района на пешеходна пътека Х. И. Х. управлявал собствения си лек автомобил „Рено К.” с ДК [рег.номер на МПС] , като се движел със скорост от 81 км/ч при разрешена скорост от 50 км/ч, въведена с пътен знак В-26. Скоростта на лекия автомобил била измерена с мобилна система за видеоконтрол Т.-М и трафик радар Т. с № 560, с която е било установено и заснето извършеното нарушение за скорост с № 201211227378. посочената система за контрол е била одобрена като средство за измерване с удостоверение № 10.02.4835 на Държавната агенция за метрология и технически надзор, като трафик радарът също е бил одобрен като средство за измерване с удостоверение № 05.03.4349. За така установеното нарушение бил издаден посочения електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП

От правна страна СРС е направил изводи за извършване на нарушението по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Фактическата обстановка правилно е установена от първоинстанционния съд, правилни са изводите на съда, че нарушението е било извършено. При постановяване на настоящото решение настоящата касационна инстанция, обаче съобразява тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на Върховния административен съд при съобразяване на обстоятелството, че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че нарушението е било установено чрез система за видеоконтрол, която е била монтирана в служебен автомобил марка Опел А. с рег. [рег.номер на МПС] , зачислен на ОПП-СДВР. Съгласно мотивите на посоченото решение съкратеното производство за административно наказателна отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш” се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът „в отсъствие на контролен орган и на нарушител” по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. При електронния фиш са силно стеснени възможностите за защита на

собственика на МПС, респективно лицето, посочено от собственика като нарушител. От гледна точка на адресатите електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което като вид държавна принуда чрез него се налагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. С оглед на тази своя характеристика при издаването на електронния фиш следва да намери проява общият принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширителното тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове). При изясняване на спорния въпрос е необходимо да се отбележи, че използваните термини „стационарно” и „мобилно техническо средство” не са законови понятия. Стационарно техническо средство е това, което е предварително позиционирано и трайно поставено на пътя, съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 и т. 7 ЗДвП и което функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган, а мобилни технически средства са всички останали, които са прикрепени към служебен автомобил на контролните органи при осъществяване на техните функции по контрол за спазване правилата за движение по пътищата. В чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са посочени изрично условията, които следва да са налице, за да се издаде електронен фиш, а именно нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство. Т.е. издаването на електронния фиш е строго ограничено и възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства със съответните предварителни обозначения за съществуването им (чл. 165, ал. 2, т. 6 и т. 7 ЗДвП), същите да работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответен контролен орган. В останалите случаи при използване на мобилни технически средства, обслужвани и използвани непосредствено от контролен орган, тази разпоредба е неприложима и за констатираните с тези технически средства нарушения на ЗДвП е приложим общият ред за съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Нито ЗДвП обаче, нито който и да е друг закон регламентира процедура, регулираща действията на контролните органи при използването на мобилни технически средства, като с оглед вида на тези средства (за разлика от стационарните технически средства) изпълнението на задължението за обозначаване на пътната отсечка обективно е затруднено. В този смисъл, без ясни правила за използването на мобилни технически средства от контролните органи и при формалното изпълнение на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП чрез описване на мястото на нарушението се затруднява дейността на съдилищата при разкриване на обективната истина. Поради това при наличието на използвано мобилно техническо средство за видеоконтрол и при наличието на контролни органи на мястото на реализиране на нарушението следва административното наказване да се наложи по реда и условията на ЗАНН – чрез съставяне на АУАН с описание на констатираното нарушение и в сроковете по чл. 34 ЗАНН да се издаде НП с налагане на съответното административно наказание. В този случай записът на мобилното техническо средство би могъл да създаде висока степен на достоверност и да бъде доказателствено средство в административно наказателното производство. Прилагането на процедурата по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП в отсъствие на законово предвидените условия води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице, тъй като последното е лишено от възможността за оспорване на констатациите още в момента на тяхното установяване. В диспозитива на посоченото тълкувателно решение се посочва, че в хипотезата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, установяването и заснемането на нарушение, могат да се осъществят само

със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Предвид изложеното, решението на първоинстанционния съд като неправилно следва да бъде отменено, а обжалваният електронен фиш да бъде отменен.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.01.2014 г. по НАХД № 510/2013 г. на СРС, наказателно отделение, 12 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 0393978/22.11.2011 г. на Столичната дирекция на вътрешните работи, с който на Х. И. Х. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: